

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Vedrørende indførelse af folkepension, ændringer af fradragreglerne for beregning af folkepension og invalidepension og forhøjelse af pensionernes grundbeløb).

(Foregående del af tredje behandling findes i tidenden sp. 5877, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1191, ændringsforslag udenfor betænkningen i tidenden sp. 5877).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Fortsættelse af tredje behandling af forslag til lov om pristalsreguleret alderdomsforsikring og alderdomsopsparing.

(Foregående del af tredje behandling findes i tidenden sp. 5880).

Fortsættelse af tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg (vedrørende hjælp til enker m. v.).

(Foregående del af tredje behandling findes i tidenden sp. 5880, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1191).

Lovforslagene som helhed sættes til forhandling.

Udvalgets ordfører (Bundvad): Så er vi da kommet så vidt, at lovforslaget om en folkepensionsordning, også omfattende invalidepension, lovforslaget om bedre vilkår for enkerne og lovforslaget om pristalsreguleret alderdomsopsparing kan vedtages ved tredje og sidste behandling og ophøjes til gældende lov.

For mit parti, socialdemokratiet, er dette et lykkeligt øjeblik. Vi har arbejdet med folkepensionsproblemerne i mange år, og nu ser vi vore anstrengelser kronet med held. Jeg vil ikke påstå, at alt er blevet, som mit parti ønskede det, men de mange års ind-

sats munder nu ud i resultater, som vi i øjeblikket finder tilfredsstillende.

Vi har i forhandlingerne lagt vægt på at opnå bred parlamentarisk tilslutning; det blev klart sagt i regeringens åbningstale sidste år, og det blev gentaget og fremhævet ved lovforslagenes fremsættelse. Vort synspunkt har været det, at en stor og gennemgribende social reform, der afviger afgørende fra hidtil gældende regler, burde vedtages med størst mulig tilslutning. Det vil befæste reformen og give os et sikkert grundlag at bygge videre på, når de økonomiske og politiske muligheder er tilstede. Derfor har vi i forhandlingerne i udvalget søgt frem mod enighed, og det er med glæde, jeg i dag konstaterer, at det trods mange besværligheder og langvarige forhandlinger er lykkedes at nå til enighed om et resultat, som betyder virkelige sociale fremskridt på linie med mit partis principielle indstilling til disse problemer.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder vedrørende de tre lovforslag, som vi nu snart skal vedtage. Det tillader tiden og den højtærede formand jo ikke. Jeg vil i stedet omtale et par forhold, som har været fremme i den offentlige diskussion, særlig fordi jeg synes, at misforståelser har gjort sig gældende.

Vi har af dagspressen set, at privatpensionisterne har protesteret mod lovforslaget om folkepension, og man har nærmest fået indtryk af, at forslaget betyder en forringelse i forhold til de nugældende bestemmelser. Dette er ikke tilfældet. Uden at nævne tal vil jeg gerne konstatere, at privatpensionisterne på alle trin af indtægtskalaen — jeg understreger: på alle trin — vil være bedre stillet end efter de nugældende bestemmelser, og jeg begriber ikke, hvilken interesse man kan have af at, jeg tør vel ikke sige skjule, men så i alt fald overse denne kendsgerning.

Iøvrigt er det karakteristisk ved den nye ordning, at der netop gives plads for større arbejdsindkomst, større pensionsindkomst og større formueindkomst, før folkepensionens beløb beregnes. Vi har netop lagt vægt på, at det skal kunne betale sig at bestille noget og spare op, og det tjener ikke noget fornuftigt formål at skjule denne kendsgerning; det vil folk alligevel snart få øjnene åbne for.